СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЯК РОБІТНИКИ В ОДЕСІ СВЯТКУВАЛИ ЖОВТНЕВУ РЕВОЛЮЦІЮ.

Мигаєво, Україна.

Пораз перший прийшлось мені бути присутним в Одесі на святі пятьлітної річниці жовтневої революції в Росії, в річницю, коли пролетаріят повалив буржуазну владу, вирвав з рук у неї власть, відобрав від дідичів землю і віддав бідним селянам. Много натерпілось працююче населене бувшої царської Росії підчас війни, а відтак населене Радянських Републик підчас боротьби з контрреволюцією, а відтак ще й до того навістив його страшний голод. Народ умирав в голоду, тинявся без хліба, як зівялий лист. А нині, коли прийшло ся святкувати перемогу над буржуазією, всі веселі, бодрі, без ріжниці ситий чи голодний, вийшли на улицю. З усмішкою на устах і старі і малі заповняють улиці міста Одеси. Вже о годині 8-ій рано народ спішить на збірний пункт, хоч день дуже не погідливий. Місто замаялось червоними прапорами і здаєть ся, що не тільки люди, але і будинки радіють. Робітники з червоними прапорами, співами "Інтернаціоналу" і иншими революційними піснями спішать на збірний пункт. Зібране почалось на улиці Лясаля і на площі Карла Маркса, а звідтам вирушили по Пушкінській улиці до площі, де і відбула ся парада.

Величавий похід! Йдуть червоноармійці, робітники, гомонить місто, гремить оркестра, лунає пісня, а у віддалі знова оркестра, знова пісня, а там знова йдуть червоноармійці, робітничі союзи, з червоними прапорами і з написями "Хай жиє радянська влада!" Йдуть старі, молоді, жіноцтво, студентство, професійні спілки і кінця походови немає. Здаєть ся, що одна і та сама маса обійшла иншою улицею і знова йде попри тебе. Всі веселі, всі вдоволені і свідомі великого доконаного ними діла, всі з надією на краще житє, з кождим днем тепер кращає.

Шкільні діти повбирані їдуть на автомобілях-грузовиках і з червоними прапорами в руках витають день свободи і своїми дїточими голосами співають гимни сїй свободї. Коли дивиш ся на тих маленьких дїтий, то просто вірити не хочеть ся, що се ті дїти, котрі стільки настрадались і наголодались, а нинї все се забуло ся, нинї всї веселі, вдоволені, витають день пролетарської побіди, витають диктатуру пролетаріяту. Само слово "диктатура пролетаріяту" звучить гордо в сїй манїфестуючій масї. Коли дивиш ся на се велике торжество, то відчуваєш, що нема сили, щоби зломила сю масу, бо вона і умерла-б за свою свободу з усмішкою на устах.

Окремими колюмнами машерують новобранцї, правда, кождий ще в своїй одежі. Се сини освободженого народу, гарні молоді хлопцї, йдуть, співають аж мури дрожать, вони за радянську владу і в бій підуть співаючи. І хотїло-б ся самому помолодїти, щоби разом з ними жити, співати і умерти, коли сего буде вимагати справа пролетаріяту. Старшини в тих новобранців також молоді хлопцї, студенти нового вихованя, майже всї з висшим образованєм. І се не дїти панів, але дїти робітників і незаможних селян. А поговорити з ним? З перших слів бачиш в нїм товариша і брата. Всї з ними і вони зі всїми за "панї-брата", як то кажуть і нїчим він не дасть до зрозуміня, що він начальник. А колись-же то, за царату? І до десятського на селї треба було знати як говорити.

Правда, тяжко ще жити тут. Недостатки великі, є холод і голод, але є воля, рівність і братерство. Люди свобідно засновують комуни, артілї, кооперативи, будують народні доми, читальнї по селах і хуторах, там читають, освідомляють ся, торують великий шлях до комунїзму.

Здоровлю всїх товаришів в Канадї.

І. Н. Николайчук.

ЧОМУ ФАРМЕРІ ТЕРПЛЯТЬ?

Дана, Саск.

Фармері, що до орґанїзації, зістали ся далеко позаді від инших верств суспільства. Фабриканти, банкирі, гуртові і дрібні торговцї є добре зорґанїзовані в ріжних економічних і полїтичних орґанїзаціях. Вичисляти сї орґанїзації богачів, забере богато місця і поневоли приходить ся се опустити.

Робітники також орґанїзують ся. Вони орґанїзують ся в робітничі юнїї і провадять боротьбу зі своїми роботодавцями за скорочене дня працї, за лїпші умовини працї і за підвишку заробітної платнї. Для сего вони орґанїзують ся і в полїтичні партії, щоби і на полїтичнім полї боротись зі своїми визискувачами. Вони вибирають своїх послів до парляменту, які пятнують там полїтику богачів, відкривають їх ганебні пляни і вказують робітникам на замахи богачів на робітництво. Правда, таких робітничих послів мало, не треба і пальців до помочі, щоби їх порахувати, але все-ж вони є.

А якже фармері? Вони не мають орґанїзації анї економічної, анї полїтичної. Можливо дехто скаже, що я помиляюсь і вкаже на деякі фармерські бизнесові спілки. Хіба-ж се фармерські орґанїзації? Сї бізнесові спілки заложені богатїйшими фармерами, фармерською аристократією, — які старають ся перебрати частину бизнесу від компанїй і, під маркою фармерської спілки, наживати ся на рахунок своїх біднїйших, легковірних братів-фармерів.

Про фармерські полїтичні орґанїзації не треба й згадувати. Вони нїчим не ріжнять ся від старих полїтичних партій, якими керують богачі-бизнесмени. Досить придивити ся на фармерські правительства в Онтеріо і Алберті. Що вони зробили для фармерства? Нїчого. Хіба тілько зняли відвічальність з богачів-бизнесменів, які, затираючи руки з радости, тикають пальцями на фармерські правительства і складають всю вину за критичне положенє фармерів на них самих з їх правительством: "Ви-ж маєте своє правительство." Чого нарікаєте?"

А тим часом фармерські правительства танцюють під всемогучу дудку капіталу. Інакше не може бути, бо фармерські полїтичні партії нїчим не ріжнять ся від консервативних і лїберальних партій. Отже яка ріжниця? Фармері як тягнули так і тягнуть ярмо визиску на своїй згорбленій спинї і за довгами не бачуть світа. І будуть тягнути, поки не прокинуть ся, не розігнуть своєї спини і не стануть в ряди зі свідомими робітниками і спільними силами не скинуть ярмо капіталїстичної системи.

Чому фармері мають ставати разом з свідомими робітниками? Відповідь коротка і ясна: тому, що фармер-злидар і робітник тягнуть те саме ярмо визиску; з їх мозолистої тяжкої працї однаково користають богачі-дуки. А в дїйсности фармера скубуть богато більше, як робітника, бо робітник хоч так сяк зорґанїзований, борсть ся за свої права і, коли він працює, то і менше працює і більше отримує за свою працю. Один страх, який висить над головою кождого робітника, се страх опинити ся без роботи. А фармер? Фармер не має чого боятися безробітя. Він може працювати до загину, але щож з того? Вся його праця піде чортови в зуби, а йому лишить ся солома і кольки в боцї. Бо фармер, коли купує, то бере — кілько скажуть; і коли продає, то бере — кілько скажуть. А хто-ж се такий, що каже тілько-то давай, а тілько-то бери? Се богач капіталїст, зорґанїзований в ріжних компаніях: він бере і дає кілько хоче, а фармер мовчить, схиливши голову нарікає на кляту долю. А ся клята доля в його власних руках, тілько треба її зломати. А зломати її можна при помочи орґанїзації. В орґанїзації сила: зорґанїзовано можна зробити все, можна зломити кляту долю.

Фармері орґанїзуйте ся! Ставайте в зорґанїзовані ряди разом зі свідомим робітництвом.

Фармер.

З КОГО ВОНИ СМІЯЛИ СЯ?

Едмонтон, Алта.

Коли полїція забрала нас, страйкерів і відтак з полїції припровадила на зелїзничу стацію, для відосланя в тюрму до Форт Саскачеван, то на стації стояли таки укр. робітники і сміяли ся з нас.

Чому ви сміяли ся? З кого ви сміяли ся? З нас, що ось вже півтора місяця боремо ся за поліпшене своєї і вашої долї? З нас, що ходили пікетувати, аби не допустити скебів зломити наш страйк? Адже-ж у нас є сїмї, нам хочеть ся жити, а нас визискують пани безмилосердно. І нас арештували за те, що ми бороли ся за кусок хлїба для себе, для своїх дїтий і для вас самих. Нас арештували, тримали цїлий день не давши їсти, позамикали нас в клїтки неначе звірюк і сторожа не позволила нам навіть говорити між собою. Коли ми протестували, що ми голодні то у відповідь чули лише — стулїть рот. На другий день посадили нас на спеціяльний потяг, щоби відослати в тюрму і кождому з нас було дуже тяжко. А коли ми глянули через вікно, то по бачили гурток робітників, які стояли і сміяли ся. Чи вони не розуміли куди нас забирають, чи у них серця нема. Адже-ж наші женщини слїзми заливали ся, бо нас брали у вязницю. Чи ви не такі робітники, як і ми?

Тепер звертаю ся кількома словами до тих, яких я лишив за мурами тюрми в Форт Саскачеван. Товариші! Я примушений був вийти на поруку, бо я застуджений і чуюсь хорий. То-ж даруйте, що я лишив вас.

Михайло Делявський.

ПЕРШИЙ ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ В ВЕНКУВЕР, Б. К.

На далекім побережу Тихого океану західної Канади порозкидувані українські робітники, яких загнала сюди лиха пролетарська доля. І тут вони зводять боротьбу за своє істнованє, за визвіл з капіталїстичної неволї.

Прямуючи тернистим шляхом до світла науки і переносячи на своїй спинї тягарі сучасного капіталїстичного ладу робітники не мають часу на думанє. Визиск витягає з них послїдні житєві соки. Але все-ж таки вони бодай так далеко освідомили ся, що починають думати про своїх дїтий, щоби хоч їм дати змогу зрозуміти не справедливість сучасного ладу.

Дня 30. грудня відбув ся у Венкувер дїточий концерт. На концерт прийшли робітники і робітниці, між ними відчував ся святочний настрій і всї ждали, коли вже піднесеть ся куртина і виступлять маленькі дїти. Коли піднеслась куртина, на прибраній сценї зявила ся дїточа скрипкова оркестра під проводом А. Гагалюка. На салї стало тихо. Виконанє було дуже гарне і присутні нагородили дїтий бурливими оплесками. Далї слїдують декламації і співи маленьких дїтий, яким присутні кидають на сцену чоколяду і гроші. Відтак дїти почали грати на скрипцї і мандолїнї аркана, а із за куліс виходить гурток хлопців і почали танцювати. Се дуже розвеселило присутних, і вони викликали їх по кілька разів. Відтак дві дївчинї відтанцювали гопак.

Се був перший того рода концерт в Венкувер, за котрий належить ся щира подяка дїтям і їх родичам, що посилали своїх дїтий до школи, де вони учились і до концерту. Від імени робітничого товариства "Наука" складаю щиру подяку т. А. Гагалюкови, який учив дїтий гри на скрипках, а т. Яворському, що вивчив дїтий танцювати.

Концерт дав перший почин для отвореня у Венкувер сталої школи для дїтий українських робітників. Весь чистий дохід з концерту призначений на фонд школи. Товариство "Наука" вибрало спеціяльний комітет, який має завідувати сею школою. Комітет взиває всїх родичів слати своїх дїтий до школи, де вони зможуть учитись української мови, гри, співу. Школа має своїм завданем виховувати робітничих дїтий якнайкраще.

Комітет: А. Гагалюк, М. Кошовський і Ст. Гаврилишин.

І. Юзва, управитель.

Голден, Алта.

Прочитавши в 98-ім числї "Укр. Роб. Вістий" про наглі суди над українськими революціонерами в Чортківі, сумно стало на душі, бо здаєть ся, що і камінне серце не видержало-б, щоби не заплакати. Польська шляхта мордує найкращих синів галицького населеня. І що ми, українські робітники в Канадї і Злуч. Державах маємо на се відповісти? Мовчати і дивитись? Нї! Повинні винайти якийсь шлях, щоби допомогти нашим братам і сестрам в Галичинї, помочи тим, що конають в польських вязницях. Ми повинні всїма силами старатись, щоби Сх. Галичина була злучена з Радянською Україною, ми повинні взивати робітників і селян України прийти нам на поміч. Бо тільки в злуцї з Радянською Україною Галичина і її працююче населенє зможе бути забезпечене від пазурів польської шляхти і всесвітних імперіялїстів. І за таку злуку бороли ся в Галичинї покійні Мельничук і Шеремета. Тому я висилаю на памятник сих героїв $1.00, вислав би більше, але не маю. Взиваю тих, які мають більше, нехай більше жертвують. Обидва висше згадані революціонери пожертвували за волю працюючого населеня Галичини своє житє, а на Українї десятки тисяч погибло таких, як вони. Так борять ся революціонери в цїлім світї і ми робітники не повинні їх забувати.

М. Захарчук.

Торолд, Онт.

Дорогі Товариші!

Посилаю вам в сїм листї $8.00, з котрих річну передплату на "Укр. Роб. Вісти" і "Голос Працї", а решту на пресовий фонд. Взиваю всїх товаришів робітників і робітниць спішити з помічю "Укр. Роб. Вістям" і "Голосови Працї" і ставати в зорґанїзовані робітничі ряди та працювати для загальної робітничої справи. Стараймо ся товариші і товаришки, щоби наша робітнича лїтература і орґанїзація розвинула ся в 1923 роцї як найкраще. Пора вже зрозуміти нам робітничі інтереси і працювати для їх користи. Не даваймо ся водити себе за ніс всяким темним духам, які крутять нам голови ріжними брехнями, прикриваючись патріотизмом. Ставаймо, товариші, членами Стоваришеня Укр. Роб. Дім, яке має свою філїю в Торолд, Онт. Там ведеть ся просвітно-орґанїзаційна дїяльність і там тільки ви зможете освідомитись, а памятайте, що в свідомости сила.

І. Кудрик.

Шол Лейк, Ман.

В сїй місцевости є українські робітники і фармері, але нїякої орґанїзації між ними нема. Темнота страшна, нїхто нїчого не читає а лише сварять ся між собою. Править ними піп. Вони йому і корять ся і коли він зажадає, то вони готові послїдну сорочку для него віддати. Однак за послїдний час певна частина починає прозрівати, тільки нема кому вияснити, бо я одинокий тут, що читаю "Укр. Роб Вісти". Є такі, що читають тут ріжні патріотичні газети, бо вони йдуть їм безплатно, а я за робітничу плачу, бо знаю, що вона видаєть ся за робітничі гроші і з неї я побираю дїйсну науку та й другим передаю. Тому деякі місцеві "громадяни" доносили на мене, що я проповідую большевизм і піп навіть на проповідях в церквах виклинав мене як бунтівника. Він знав чому, він кричав, бо коли-б люди прозріли, тодї і йому тяжко прийшло-б ся. Але нехай виклинає. Я на сїм нїчого не трачу. Я бідний робітник — богатий тим, що люблю всяким паразитам говорити правду в очи, а робітникам буду отворяти очи на те, як їх обдурюють ріжні паразити. І робітники сеї місцевости вже починають мене розуміти.

Ось недавно я отримав лїсту від Комітету Помочі Полїтичним Вязням Сх. Галичини і пішов з сею лїстою до свідомійших робітників, перечитав їм про що йде мова і сказав, що ми повинні зробити і сї товариші зложили, що було в їх силї. Кождий жалував, що не міг дати більше, бо тепер на фармах дуже тяжко, а петрушевичівські аґенти тут обдурили вже нераз фармерів, то вони тепер вже нїкому не хочуть вірити. А давали вони петрушевичівцям не по 50 ц. або по долярови, але і по десять і тепер самі не знають, чому вони давали і що з тими грішми станеть ся. Ось недавно знова загостили сюди петрушевичівські аґенти та скликали фармерський мітінґ і почали крутити фармерам голови. В своїх промовах вони покликались на революціонерів Мельничука і Шеремету і казали, щоби фармері давали доляри, бо вже є телеграма, щоби сейчас з нашої місцевости вислати тисячу долярів, бо Америка посилає 80 тисяч, а з Монтреалу 40 тисяч. В такий брехливий і штубацький спосіб вони дурили фармерам голови. А коли фармері питали, куди так скоро вони висилають гроші, то заявили, що до Галичини. Декотрі з присутних, почали казати, що до Відня Петрушевичови, а инші почали сміяти ся.

Прийде час, що і фармері прозріють!

Робітник.

Сидней, Н. С.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам почтовим переказом $5.00, з котрих $4.00 передплати і $1.00 пресового фонду. Я дуже жалую, що так пізно стаю предплатником "Укр. Роб. Вістий", а причина сему була та, що я побирав нашу дорогу часопись на стенді, а друге лїнивство і байдужність. Тепер менї надокучило ходити на стенд і рішив передплатити собі "Укр. Роб. Вісти" на 1923 рік до дому. Тепер я хочу стати передплатником нашої часописї раз на завсїгди і читати її кожде число, а не так, як дотепер — пяте через десяте і сам не міг дорозумітись як маєть ся справа зі страйками так і з конференціями.

Свою передплату я починаю від нового року і взиваю товаришів робітників в Сиднеї, котрі не є до сего часу передплатниками "Укр. Роб. Вістий", щоби з новим роком стали новими передплатниками "У.Р.В." Товариші! Наша часопись відзивалась до нас вже нераз за помічю. А робила се тому, що ми були байдужними і нас треба будити. Але пора вже нам прокинутись і не ждати поки нас покличуть, ми сейчас же повинні стати як один до працї для добра нашої лїтератури, яка дає нам дїйсну освіту. Складайте, товариші, передплату сейчас же і засилайте до "Укр. Роб. Вістий". Коли ми се зробимо масово, тодї наша часопись не буде відзиватись до нас за помічю, але буде розвиватись на зло нашим ворогам. Товариші! Розігнім свої змучені спини, станьмо отверто перед своїм ворогом — капіталом, піднесім перед ним свою пресу на найвисшу ступінь і покажім йому, яка сильна наша зброя. А вона сильна, товариші і її капітал боїть ся, бо вона вказує пролетаріятови і всїм поневоленим шлях до визволеня. А визволенє залежить від нашої свідомости і зорґанїзованости.

З тов. привітом,

О. Петришин.

Торонто, Онт.

Дорогі Товариші!

Я відїзджаю на Радянську Україну, а тому, що менї винні товариші гроші, то я отсею дорогою покликаю їх вислати сї гроші до редакції "Укр. Роб. Вістий". Слїдуючі товариші винні менї гроші: Никола Макевич $15.00, Юсько Завісляк $20.00 і Олекса Проців $5.00. Прошу вас, товариші, вишлїть сї гроші до "Укр. Роб. Вістий". Сї гроші я дарую на пресовий фонд нашої часописї.

Желаю всїм нашим товаришам робітникам в Канадї найкращого успіху в їх боротьбі і орґанїзаційній працї, а я і мої товариші, не забудемо вас на Радянській Українї.

З товариським привітом,

С. Перун.

Брул Майнс, Алта.

Товаришу Редакор!

Даруйте менї, бо я і сам дуже жалую, що я так довго не був передплатником такої цїнної робітничої часописї як "Укр. Роб. Вісти", котра дає робітникам і фармерам просвіту і вказує їм дорогу до освободженя з капіталїстичного ярма.

Тепер я рішив не лишатись більше по заду инших товаришів робіників і посилаю вам річну передплату на "Укр. Роб. Вісти" і журнал "Голос Працї" в сумі $5.50 і $1.50 на пресовий фонд. Взиваю кождого українського робітника і фармера, щоби спішили з помічю своїй часописї, щоби ставали її передплатниками та приєднували "Укр. Роб. Вістям" нових передплатників. Товариші! Всї разом спішім з помічю робітничій лїтературі! Я хотїв би вислати більше, але я тепер не в силї сего зробити, однак буду старати ся помагати своїй часописї в будуччинї.

З тов. привітом,

Н. Сібуляк.

Репид Сити, Ман.

Дорогі Товариші!

Посилаю в сїм листї $15.00, з котрих $4.00 на передплату "Укр. Роб. Вістий" за минувший рік, яка скінчила ся 1. серпня 1921 р. І менї було дуже жаль, що мої обставини до сего часу так складались, що я не міг післати скорше сих пару долярів. Бо я розумію, яку користь приносять менї "Укр. Роб. Вісти". Та не тільки менї, але всїм нам, робітникам. Вони несуть нам світло правди. В Канадї є і инші українські часописї, але всї вони для нас чужі, далекі, бо тягнуть нас в капіталїстичне ярмо. А робітнича часопись старає ся вирвати нас з того ярма, вона вказує нам шлях до визволеня.

Товариші робітники! Єднаймо ся довкола своєї часописї, кидаймо тих, які лякають нас пеклом на тамтім світї, бо ми на сему світї маємо пекло. А вони тут раюють, а про тамтой світ і не дбають. Берім ся товариші, разом до працї над своєю освітою, орґанїзуймо ся разом фармері і робітники, ставаймо під один прапор з працюючими цїлого світа і борім ся разом з ними за своє освободженє.

Я від себе крім висше згаданих чотирох долярів залеглої передплати, посилаю ще $4.00 передплати на "Укр. Роб. Вісти" на сей рік, $1.00 на пресовий фонд і $1.00 для помочі полїтичним вязням в Сх. Галичинї, що разом робить $10.00. Посилаю також $4.00 від нового передплатника, яким є т. Н. Стахирук, і $1.00 пресового фонду. Кличу всїх робітників і фармерів помагати "Укр. Роб. Вістям" і придбати для них нових передплатників.

С. Ленський.

Дромгелер, Алта.

На поклик т. О. Гикавого в Дромгелер складаю $2.50 на пресовий фонд "У.Р.В." і кличу всїх товаришів і товаришок сповнити свій обовязок. Хай живуть "У.Р.В.", котрі є сильною зброєю в руках українських робітників в Канадї.

Марія Юхим.

Медісін Гет, Алта.

Дорогі Товариші!

Складаю $5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і закликаю зложити таку суму в Медісін Гет слїдуючих товаришів: Ю. Градового, Н. Кравчука, М. Федіну, Н. Книжа і Р. Кирика.

З товариським привітом,

А. Жмурчик.

Вінніпеґ, Ман.

Дорогі Товариші!

Як згадувалось в "У.Р.В.", недавно тому помер у Вінніпеґу т. Мартин Гулїй, після якого лишилась двова з дитиною без всяких средств до житя. Я зобовязав ся дати її бодай яку поміч і заняв ся збіркою між товаришами та взагалї між робітниками при роботї. Всїх гроший я зібрав $20.30, які передав т-ці Теклї Гулїй. В менї т-ки Гулїй складаю щиру подяку всїм жертводавцям.

Т. Пилипас.

Колгорст, Алта.

На поклик тов. П. О. Марусика складаю $5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." обовязково. Треба було би давно вже зложити сю датку, однак лїпше пізно чим нїколи. Посилаючи свою датку не викликаю нїкого тому, що колиб всї товариші, котрі були покликані в "У.Р.В." виповнили свої обовязки, то сї поклики зробили би дїло.

А. Жмурчик.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ ФІЛІЇ У.Р.Д. В МУС ДЖО, САСК.

Загальні річні збори філії У.Р.Д. в Мус Джо відбулись дня 31. грудня 1922 р і 1. січня 1923.

На зборах заряд здав звіт перед членством зі своєї діяльности за 1922 рік як слїдує: філія відбула в протягу року 8 протоколярних зборів, 14 адміністраційних засїдань, 10 спеціяльних зборів, 4 масових віч, 15 лекцій і відчитів, 11 представлень, 5 концертів і 11 забав. Роб. дїточа школа устроїла 4 концерти і одно представленє. На просвітному поли зроблено ще те, що розпродано лїтератури поміж укр. робітниками за $228.00, а також заходом філії в Мус Джо зібрано $100.00 на сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпеґу. Збудовано також власний будинок, котрий має вартости $8.000. Се те, що було можливо зробити в минувшому роцї. На слїдуючий рік будемо старатись зробити більше просвітної роботи. Філія числить 76 членів, з котрих 55 в місцевости і 12 з них виповнятюь свої місячні вкладки по долярови, які тепер наші члени обовязані платити. При філії істнує Робітнича дїточа школа, до котрої вчащає 45 дїтий укр. робітників і філія удїлює науку для них даром. Також просвітний комітет, який щойно на днях сформував ся, приготовляє відчити і лекції для членів філії У.Р.Д. На зборах вибрано комітет несеня помочи полїтичним вязням Східної Галичини, а також вибрано заряд філії У.Р.Д. на 1923 рік до котрого увійшли слїдуючі товариші: О. Осадчук, орґанїзатор; М. Гордейчук, заст. орґанїзатора; І. Гладій, секретар; І. Вакіш, заст. секр.; Г. Касич, касієр; С. Янчук, бібліотекар; В. Ролик, кольпортер; І. Гулей, буфетчик; О. Динисюк, режісер; Т. Салєвич, заст. режісера; І. Прокопюк, господар; Й. Косик, Н. Миронюк і О. Бабич, контрольори.

Збори закінчили ся відспіванєм "Інтернаціоналу".

З тов. привітом,

І. Гладій, секр.

Фінансовий звіт філії У.Р.Д. в Мус Джо, Саск за 1922 рік.

Прихід:

Січень	$150.00
Лютий	62.59
Март	27.75
Цвітень	15.35
Май	21.30
Червень	14.25
Липень	1,637.50
Серпень	584.30
Вересень	170.00
Жовтень	75.50
Листопад	631.55
Грудень	182.55
Вільних жертв зібрано комітетом будови У.Р.Д.	1,052.46
Визичено комітетом будови У.Р.Д.	1,600.00
Перенесено з 1921 року	64.66
Разом	$6,289.76

Розхід:

Січень	$132.92
Лютий	96.64
Март	54.85
Цвітень	27.55
Май	25.00
Червень	18.15
Липень	418.21
Серпень	1,832.20
Вересень	138.30
Жовтень	125.68
Листопад	234.65
Грудень	546.18
Комітет будови У.Р.Д. виплатив підчас будови	2,563.95
Разом	$6,214.28

Повторене:

Прихід	$6,289.76
Розхід	6,214.28
Остає в касї	$75.48
Довг У.Р.Д. по скінченю будови	$4,237.65
Довг до 31. грудня 1922	3,996.20
Від 16. липня до 31. грудня 1922 сплачено довгу	241.45

Маєток філії:

Будинок вартости	$8,000.00
Інвентар	280.00
Сценерія	300.00
Ґардероба	240.00
Бібліотека	52.00
Разом	$8,872.00

За контрольну комісію:

Ів. Олїйник, О. Бабич і В. Бербенюк.

НА ПОМІЧ ТОВ. ІВ. ГНИДІ.

Ню Торонто, Онт.

В Ню Торонто зложили на поміч хорому тов. Ів. Гниді жертви слїдуючі товариші:

Г. Висловський $2.00; по $1.00: В. Ґелич, С. Романович, Ф. Струсь, М. Брусановський, Г. Костюк, Й. Минко, П. Капський, О. Владика, О. Семенюк, Л. Кузміч, М. Садовий, І. Обертинський, С. Гірняк, П. Зиляк, І. Бойчук; по 50 ц.: П. Костюк, В. Хортів, М. Ґаврілїца, І. Савчук, Лїна Савчук, Т. Кавюк, М. Гнатюк, Т. Онуфрейчук, Н. Требуш; по 25 ц.: Г. Коротюк, М. Гринівський, В. Котик, А. Терентяк, І. Павчак, Н. Чаґлей, Т. Юрчук; М. Козуб (школярка) 5 ц. Разом $23.30.

Гроші вислані на руки т. І. Гниди до Монтреалу. Всїм жертводавцям щира подяка.

Г. Костюк, секр..

Сидней, Н. С.

В Сиднеї заняли ся тт. Ф. Коваль і А. Петришин збіркою помочі голодуючим в Сов. Росії і на Рад. Українї. Жертвували слїдуючі товариші:

По $2.00: Ф. Коваль, С. Ковальський; І. Івасюк $1.35; М. Гук $1.05; по $1.00: В. Тремгт, І. Сїпак, Д. Лартюк, А. Гук, Г. Стипуляк, А. Горват, Д. Мидинський, М. Витка, А. Петришин, Д. Кук, В. Бродний, А. Пащинка, П. Бобійчук, С. Паньків, А. Сальпек, І. Біжнар; І. Курчак 75 ц.; по 50 ц.: Г. Сватко, І. Новосад, М. Пушкира, М. Гасюк, І. Швець, В. Шараба, М. Гоменюк, С. Фурлит, Г. Василишин, Г. Ратушний, М. Малий; по 35 ц.: М. Ріщкевич, Г. Пронько; К. Середа 30 ц.; по 25 ц.: І. Бігун, М. Борський, М. Міхалюк, Я Барилюк, М. Бобіч; К. Свистун 10 ц.

Спродано за $1.00 карток, що робить разом $32.00. Жертводавцям складаю щиру подяку.

Ф. К. і А. П.

ВАЖНЕ! — — ПОРТ АРТУР!

Отсим повідомляєть ся членів і членкинь Т-ва ім. Івана Франка в Порт Артур, що Загальні Річні Збори Т-ва відбудуть ся в неділю, дня 28-го січня 1923 о год. 2-ій по полудни. Тож обовязком кождого члена і членкинї явити ся на означений час. — Члени, котрі не можуть явити ся на збори, зволять виповнити вкладки і прислати свої повномочія на руки своїм знакомим товаришам.

Так само запрошуєть ся укр. робітників з місцевости і околиці прийти і почути звіт діяльности Т-ва за минувший рік. Рівнож просить ся прийти і тих, котрі бажають вступити в члени товариства.

Заряд.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ТОВАРИСТВ.

При Українськім Робітничім Домі в Вінніпеґу розпочато друковане нот, в першу чергу робітничо - революційних пісень.

Вже вийшов з друку і продаєть ся пролетарський гимн

"ІНТЕРНАЦІОНАЛ".

Партитура для мішаного хору коштує лише 40 центів. Поодинокі відбиті голоси по 5 центів кождий. Ми радимо товаришам замовляти разом з партитурою і поодинокі голоси для сопранів, альтів, теноріи і басів. Се заощадить труду і часу на розписуванє. Замовляйте сейчас і пишіть, кілько висилати примірників кождого голосу.

Вневдовзї вийдуть з друку ноти на мішані хори "Варшавянки", "Похоронного Маршу", "Шалїйте, шалїйте" і инші. Будеть ся також друкувати і народні пісні.

Замовленя на "Інтернаціонал" разом з належитістю засилайте на адресу:

Ukrainian Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man., Canada.

ПРИВІТ!

посилаю всїм своїм знакомим і прошу всїх о вісточку — Ткачук Іван з Пядик, пов. Коломия.

Адреса: Ukraina, Катеринослав, 5-ий монастирський переулок ч. 1. Для Ів. Вас. Ткачука.

УВАГА!

В неділю, 14-го січня о 3-ій годинї по полудни відбудуть ся в Укр. Робітничім Домі в Вінніпеґу збори Товариства Технічної Помочі Сов. Росії. Просить ся всїх членів явити ся в час. Секретар.

УВАГА! ВЕГРЕВІЛ! УВАГА!

Віддїл Укр. Робітничого Дому в Веґревіл відіграє в четвер, 25. січня с. р. в Dobbins Theatre в Веґревіл дуже інтересну і поучаючу для працюючого народу драму в 4-ох діях П. Стеценка п. н.:

"ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ НАРОДА"

В представленю беруть участь найкращі сили аматорсько-співацького кружка при віддїлї У.Р.Д. і докладають всїх сил щоби представленє випало якнайлучше. — Приходїть всї а певно не пожалуєте, побачивши раз сей живий образ. — Часть з приходу віддаєть ся на поміч Полїтичним Вязням в Східній Галичинї а часть на пресу.

Цїна тикетів уміркована: — Для дорослих 50 центів — для дїтий 15. центів.

Початок о год. 8:30 вечером.

(5)

ПРОСЬБА ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА МЕЛЬНИЦІ, ПОВ. БОРЩІВ, ГАЛИЧИНА.

Дорогі Земляки!

В Торонто, Онт., перебуває тепер Андрій Базюк, син Василя, з села Мельниці, пов. Борщів котрий находить ся в дуже критичнім положеню. Причина сему довголїтна слабість. Він був в шпиталю в Судбури 8 місяців, а в Торонто в шпиталю був 21 місяць. Працювати він не є в силї і не має нї одного цента за душею, щоби зміг дістатись до старого краю до своєї сїмї.

Тому просимо вас, дорогі земляки з села Мельниці! Згляньтесь над бідолашним Андрієм Базюком і поможіть йому своїми лептами дістатись до родини до старого краю. Сподїємо ся, що ви всї як один, Мельничани, щедро відкликнете ся на сю просьбу і зложите що у вашій силї для свого нещасного односельчана, за що наперед складаємо від його імени всїм вам сердечну подяку.

За комітет помочі хорому односельчани: Николай Юречків, Петро Юречків, Василь Андрейчук, Николай Андрейчук і Николай Довганик.

Жертви просить ся слати якнайскорше, а не пізнїйше до 31. жовтня, тому що ми хочемо відослати хорого товариша до Галичини з початком лютого.

Просимо слати всї жертви, як також звертатись за всїма інформаціями на слїдуючу адресу:

N. P. Yureczkiw,
15 Edvin Ave.
(4) West Toronto, Ont.

ШУКАЮ свого брата, Дмитра Ґрабовецького з села Балинець, повіт Коломия. Має перебувати десь в Злучених Державах. Прошу зголоситись на понизшу адресу:

Alex Hrabowecky
4022 Cicotte St.
(5) Detroit, Mich.

ПОШУКУЄМО укр. учителя до Рідної Школи в Інтернейшинал Фолс, Мінн. Учиель мусить бути з середним учительським образованєм. По близші інформації писати до:

Tow-o "Proswita"
Box 534
(5) Internat'l Falls, Minn.

НА ПРОДАЖ шевська робітня в Форт Рудж на розї улиць Пембіна і Ґарвуд, близько сіонарських шапів. Роботи є все подостатком. Продаю з причини виїзду на Захід. Зголошувати ся під ч.

439 Pembina Highway,
(4) Fort Rouge, Winnipeg.

ОГОЛОШЕНЄ.

Хто купив шери в Українській Елевейторській Компанії і не може дістати своїх гроший назад, хай зголосить ся сейчас до мене на адресу:

K. Gulyn
716 Burrows Ave.
Winnipeg, Man. (5)

ПОШУКУЮ в важній справі П. Пителя з села Постолівки, повіт Гусятин, Галичина. Хтоби про него знав би або він самий прошу зголоситись на адресу:

T. Yahoda
952 Alfred Ave.
(5) Winnipeg, Man.